

[Arbejdsministeren]

vil gerne starte med at sige tak til ordførerne og tak til folketinget for, at vi har et flertal, der sikrer, at vi kan få disse 3 forslag igenem inden sommerferien.

Men mere konkret om arbejdstilbudsordningen. Efter min opfattelse er der sagt mange forkerte ting om den arbejdstilbudsordning, der her er lagt frem, og som er en fremrykning af tidspunktet, men i virkeligheden en videreførelse af en ordning, vi har kendt siden 1978.

Jeg tror, det var hr. Arne Melchior, der med et ganske frisk udtryk sagde, at det var i virkeligheden bare en svingdør. Så var man i jobtilbud, så var man arbejdsløs, så røg man ind i jobtilbud og så ud i arbejdsløshed osv. Det kunne måske være meget godt, men det gav måske ikke det helt store perspektiv. Andre ordførere har udtrykt sig lidt i samme retning. Ja men hvordan virker denne arbejdstilbudsordning egentlig? Det er klart, at i en situation, hvor der er opgang i konjunkturerne og opgang i beskæftigelsen i det danske samfund, virker en sådan ordning bedre end under nedgangskonjunkturer. I en situation, hvor virksomhederne tager ny arbejdskraft ind, er der bedre muligheder for at få en sådan ordning til at fungere i forhold til den private sektor. Der er også bedre mulighed for en god udslusning for dem, der har været i den offentlige sektor, sådan at de kan sikres varig beskæftigelse på arbejdsmarkedet bagefter. Men selv under de ugunstige forhold, vi kender til i dag, tyder alt på, at ordningen trods alt fører til, at et meget betydeligt antal mennesker får en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, som de ellers aldrig ville have udsigt til at få.

Jeg står her med et materiale, som jeg selvfølgelig er parat til at sende til folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Det er en stikprøveundersøgelse på en række arbejdsformidlingskontorer landet over gennemført på basis af dem, der forlod jobtilbudsordningen i sidste kvartal af 1980 – altså i en meget ugunstig arbejdsmarkedssituation. Man skal huske, at det er folk, der forud for jobtilbudet har haft en arbejdsløshed på 2½–3 år, og som faktisk uden denne ordning var dømt til i næsten alle tilfælde ikke igen at kunne komme i gang på arbejdsmarkedet. Hvad har den så ført til? Lad mig bare nævne nogle resultater. I det storkøbenhavnske område er mindre end 50 pct. af dem, som kom i of-

fentlig ansættelse, arbejdsløse efter udløbet af de 9 måneder. Det vil sige, at resten har fundet deres plads på arbejdsmarkedet. For dem, der har været i den private sektor, er det 30 pct., der er arbejdsløse bagefter. Det vil altså sige, at 70 pct. er det ikke. For Roskilde er det samlede tal for dem, der er arbejdsløse bagefter, 42 pct. I Storstrøms amt ligger gennemsnittet på ca. halvdelen, som kommer i arbejde, og halvdelen, som fortsætter i arbejdsløshed. Der er to områder, hvor resultaterne er negative. Det ene er Fyn, som i offentligheden har været meget stærkt omtalt. Der er det desværre næsten 80 pct. – 76 pct. for at være helt nøjagtig – som kommer ud i arbejdsløshed bagefter. Nogle tal for Sønderjylland ser heller ikke for godt ud, men går man derimod til et område som Skive-Viborg området, er det ca. 2/3 af disse langtidsarbejdsløse, der i kraft af denne ordning er kommet i gang med en varig tilknytning, et varigt job på arbejdsmarkedet.

Jeg synes på den baggrund egentlig, det er ganske overraskende, at fru Lilli Gyldenkilde her kan sige, at denne ordning betyder, at det er de svageste, der skubbes ud. Jeg vil vove den påstand, at uden den ordning var de svageste dem, der i forvejen var taberne. Jeg tror ikke, fru Lilli Gyldenkilde og jeg er uenige om, at de langtidsarbejdsløse i hvert fald ikke hører til vindergruppen på arbejdsmarkedet. Uden denne ordning var denne gruppe faktisk stillet i en fantastisk meget dårligere situation.

Det er indlysende, at belastningen på arbejdstilbudsordningen også vil føre til nogle problemer, som vi ikke har kendt til tidligere. Når jeg siger belastningen, så ligger der selvfølgelig deri en konstatering af, at antallet af mennesker, der skal omfattes af ordningen, er stærkt stigende. Det hænger selvfølgelig sammen med forværringen af ledigheden i samfundet og forværringen af ledighedens karakter. Det er på den baggrund, for ikke at give kommunerne en for stor belastning i forbindelse med ordningen, for at tilskynde andre dele af den offentlige sektor til at tage flere og navnlig og især for at få den private sektor til at tage flere langtidsarbejdsløse, at regeringen har fremsat forslag om for det første, at støttesatsen sættes op med 50 pct., altså i genoptræningsydelsen, for det andet, at der sker en afbureaukratisering, navnlig over for de mindre virksomheder,